

Song of Songs (Shir HaShirim) Restoring the Physicality

A. Shir HaShirim, 1, 1:

The Song of Songs, by Solomon.

א. שיר השירים א', א':

שיר השירים אשר לשלמה.

B. Melachim 1, 5, 9-14:

God endowed Solomon with wisdom and discernment in great measure, with understanding as vast as the sands on the seashore. Solomon's wisdom was greater than the wisdom of all the Kedemites and than all the wisdom of the Egyptians. He was the wisest of all men: [wiser] than Ethan the Ezrahite, and Heman, Chalkol, and Darda the sons of Mahol. His fame spread among all the surrounding nations. He composed three thousand proverbs, and his songs numbered one thousand and five. He discoursed about trees, from the cedar in Lebanon to the hyssop that grows out of the wall; and he discoursed about beasts, birds, creeping things, and fishes. Men of all peoples came to hear Solomon's wisdom, [sent] by all the kings of the earth who had heard of his wisdom.

ב. מלכים א, ה, ט-יד:

וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חָכְמָה לְשִׁלְמֹה וַתְּבוּנָה רַבָּה מְאֹד וְרוּחַ לֵב פָּחוּל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתַי הֵימָּן: וַתִּרְבַּח חָכְמַת שְׁלֹמֹה מִחָכְמַת כָּל־בְּנֵי־קֶדֶם וּמִכָּל חָכְמַת מִצְרַיִם: וַיַּחֲכֵם מִכָּל־הָאָדָם מֵאִתָּן הָאֲזֻרְחֵי וְהֵימָן וְכָלכֵּל וְדָרְדַע בְּנֵי מַחֹל וַיְהִי־שִׁמּוֹ בְּכָל־הַגּוֹיִם סָבִיב: וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אַלְפִים מְשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְף: וַיְדַבֵּר עַל־הָעֵצִים מִן־הָאֵרֶז אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן וְעַד הָאֲזוּב אֲשֶׁר יֵצֵא בְקִיר וַיְדַבֵּר עַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־הָעוֹף וְעַל־הַרְמֵשׁ וְעַל־הַדְּגָיִם: וַיָּבֹאוּ מִכָּל־הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת חָכְמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ: אֶת־חָכְמָתוֹ:

C. Baba Batra, 15a:

[Hezekiah](#) and his colleagues wrote the following: [Isaiah](#), Proverbs [*Mishlei*], Song of Songs, and [Ecclesiastes](#).

ג. בבא בתרא, טו ע"א:

[זקנה](#) וְסִיעָתָא כָּתְבוּ: [ישעיה](#) מְשָׁלֵי שִׁיר הַשִּׁירִים וְקִהְלַת

D. Shir HaShirim Rabbah, 1, 1:

Rabbi Yonatan said: He wrote Song of Songs first, then Proverbs, and then Ecclesiastes. Rabbi Yonatan derived it from the way of the world. When a person is young, he says words of song, when he matures, he says words of proverbs, when he grows old, he speaks of [how the pleasures of the world are (?)] vanities.

ד. שיר השירים רבה, א, א:

רַבִּי יוֹנָתָן אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים כָּתַב תְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּן מְשָׁלֵי, וְאַחַר כֵּן קִהְלַת, וּמֵיָתִי לֵה רַבִּי יוֹנָתָן מִדְּרַךְ אֶרֶץ, כְּשֶׁאָדָם נֶעַר אֹמֵר דְּבָרֵי זִמְרָה, הַגְּדִיל אֹמֵר דְּבָרֵי מְשָׁלוֹת, הַזְּקִין אֹמֵר דְּבָרֵי הַבְּלִיָּם.

1. Mishnah Yadaim, 3, 5:

All the Holy Scriptures defile the hands. The Song of Songs and [Kohelet](#) ([Ecclesiastes](#)) defile the hands. [Rabbi Judah](#) says: the Song of Songs defiles the hands, but there is a dispute about [Kohelet](#). [Rabbi Yose](#) says: [Kohelet](#) does not defile the hands, but there is a dispute about the Song of Songs ... [Rabbi Shimon ben Azzai](#) said: I have

א. משנה ידיים, ג, ה:

כָּל כְּתוּבֵי הַקֹּדֶשׁ מְטַמְּאִין אֶת הַיָּדִים. שִׁיר הַשִּׁירִים וְקִהְלַת מְטַמְּאִין אֶת הַיָּדִים. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, שִׁיר הַשִּׁירִים מְטַמְּאִין אֶת הַיָּדִים, וְקִהְלַת מְחַלְקֵת. רַבִּי יוֹסֵי אֹמֵר, קִהְלַת אֵינוֹ מְטַמְּאִין אֶת הַיָּדִים וְשִׁיר הַשִּׁירִים מְחַלְקֵת...

received a tradition from the seventy-two elders on the day when they appointed [Rabbi Elazar ben Azariah](#) head of the academy that the Song of Songs and [Kohelet](#) defile the hands. [Rabbi Akiba](#) said: Far be it! No man in [Israel](#) disputed that the Song of Songs [saying] that it does not defile the hands. For the whole world is not as worthy as the day on which the Song of Songs was given to [Israel](#); for all the writings are holy but the Song of Songs is the holy of holies.

2. Tosefta Yadaim, 2, 12:

Rabbi Shimon ben Menasia says: Shir HaShirim defiles the hands since it was said with the inspiration of the Divine Spirit. Kohelet does not defile the hands since it is the wisdom of [Solomon](#), and not divinely inspired.

3. Avot DeRabbi Natan, 1, 4:

Originally, they would say: Proverbs, and Song of Songs, and Ecclesiastes had to be hidden, for people would recite proverbs that were at odds with Scripture. So they decided to hide them, until the Men of the Great Assembly came along and explained them.

4. Yerushalmi Sanhedrin 10, 2:

At the time when they voted and said that three kings and four private persons had no part in the Future World... They wanted to include [Solomon](#) with them. [David](#) came and bowed down before them, but some say that fire came out of the Holiest of Holies and flared around them.

5. Shmuel 2, 12-24-25:

And David comforted Bat-sheva his wife, and went in to her, and lay with her: and she bore a son, and he called his name Shelomo: and the Lord loved him. And he sent by the hand of Natan the prophet; and he called his name Yedidya, for the Lord's sake.

6. Rashi, there:

For the Lord's sake: for the Lord loved him.

אמר רבי שמעון בן עזאי, מקבל אני מפי שבעים ושנים זקן, ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה בשיבה, ששיר השירים וקהלת מטמאים את הידים. אמר רבי עקיבא, חס ושלום, לא נחלק אדם מישראל על שיר השירים שלא תטמא את הידים, שאין כל העולם כולו כדאי ביום שנתן בו שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קדש, ושיר השירים קדש קדשים.

2. תוספתא ידיים, ב', י"ב:

ר' שמעון בן מנסיא אומר: שיר השירים מטמא את הידים מפני שנאמרה ברוח הקדש, קהלת אינה מטמא את הידים מפני שהיא מחכמתו של שלמה.

3. אבות דרבי נתן, א, ד:

בראשונה היו אומרים משלי ושיר השירים וקהלת גנוזים היו שהם היו אומרים משלות ואינן מן הכתובים ועמדו וגזזו אותם עד שבאו אנשי כנסת הגדולה ופירשו אותם.

4. ירושלמי סנהדרין, י, ב:

בשעה שנמנו ואמרו. שלשה מלכים וארבעה הדייטות אין להם חלק לעולם הבא... בקשו לצרף את שלמה עמהן. בא דוד ונשתתח לפניהן. ויש אומרים. אש יצאת מבית קדשי הקדשים וליהטה סביבותיהם.

5. שמואל ב', י"ב, כד-כה:

וינחם דוד את בת-שבע אשתו ויבא אליה וינשכב עמה ויתלד בן ויקרא [ותקרא] את-שמו שלמה וה' אהבו: וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את-שמו ידידיה בעבור ה':

6. רש"י, שם:

בעבור ה'. אשר אהבו:

7. Melachim 1, 3, 3:

And Shlomo loved Hashem, walking in the statutes of David his father: only he sacrificed and burnt incense in high places.

8. Melachim 1, 11, 1-2:

But king Shelomo loved many foreign women, together with the daughter of Par'o, Mo'avite, Ammonite, Edomite, Židonian, and Hittite women; of the nation concerning whom the Lord said to the children of Yisra'el, you shall not go in to them, neither shall they come in to you: for surely they will turn away your heart after their gods: Shlomo attached himself to these in love.

9. Shir HaShirim, 1, 9:

I have likened you, my darling, to a mare in Pharaoh's chariots:

10. Dvarim, 6, 5:

You shall love Hashem your G-d with all your heart and with all your soul and with all your might.

11. Rambam, Teshuva, 10, 3:

And what is the proper love? He shall love the Lord with an exceeding great and very strong love so that his soul be tied to the love of the Lord, finding himself in a constant tremor, as if he were suffering of lovesickness, when his mind is free because of love for that woman, being continuously agitated about her, whether he sitting down, or whether he is standing up, even when he is eating and drinking. More than this should the love for the Lord be in the heart of those who love him, meditating therein constantly, even as He commanded us: "With all thy heart and with all thy soul" (Ibid.). This is what Solomon allegorically said: **"For I am love-sick" (Songs 2.5). And, the whole book, Song of Songs, is an allegory on this subject.**

12. Jeremiah, 2, 2:

Go proclaim to Jerusalem: Thus said Hashem: I accounted to your favor, the devotion of your youth, Your love as a bride—how you followed Me in the wilderness, in a land not sown.

7. מלכים א' ג' ג':

וַיֵּאָהֵב שְׁלֹמֹה אֶת־ה' לְלַכֵּת בַּחֲקוֹת דָּוִד אָבִיו רַק בַּבְּמוֹת הוּא מִזְבֵּחַ וּמִקְטִיָּה.

8. מלכים א, י"א, א-ב:

וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהֵב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת רַבּוֹת וְאֶת־בַּת־פְּרָעָה מוֹאָבִיּוֹת עַמּוֹנִיּוֹת אֲדַמִּיּוֹת צִדְוִיּוֹת חִתִּיּוֹת: מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַר־ה' אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־תֵבְאוּ בָּהֶם וְהֵם לֹא־יָבֹאוּ בָּכֶם אָכֵן יִטּוּ אֶת־לִבְבְּכֶם אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם דָּבַק שְׁלֹמֹה לְאֹהֲבָה.

9. שיר השירים א', ט':

לִסְסֹתִי בְרֻכְבֵּי פָרָעָה דְּמִיתִיךָ רַעֲיֹתִי:

10. דברים, ו', ה':

וְאָהַבְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ:

11. רמב"ם, תשובה, י, ג:

וְכִיצַד הִיא הָאֲהָבָה הַרְאִינָהּ. הוּא שְׂיֵאָהֵב אֶת ה' אֲהָבָה גְדוֹלָה וְיִתְרָה עֲזָה מְאֹד עַד שֶׁתִּהְיֶה נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּאֲהַבַת ה' וְנִמְצָא שׁוֹגֶה בָּהּ תְּמִיד כְּאִלוֹ חוֹלֵה חֲלֵי הָאֲהָבָה שְׂאִין דַּעְתּוֹ פְּנִיָּה מֵאֲהַבַת אוֹתָהּ אֲשֶׁה וְהוּא שׁוֹגֶה בָּהּ תְּמִיד בֵּין בְּשִׁבְתּוֹ בֵּין בְּקוּמוֹ בֵּין בְּשַׁעַה שֶׁהוּא אוֹכֵל וְשׁוֹתֵה. יֵתֵר מִזֶּה תִּהְיֶה אֲהַבַת ה' בְּלֵב אוֹהֲבָיו שׁוֹגִים בָּהּ תְּמִיד כְּמוֹ שֶׁצִּוּנוּ בְּכָל לִבְבָךְ וּבְכָל נַפְשְׁךָ. וְהוּא שֶׁשְׁלֹמֹה אָמַר דָּרָךְ מְשַׁל (שיר השירים ב) **"כִּי חוֹלַת אֲהָבָה אָנִי"**. וְכָל שִׁיר הַשִּׁירִים מְשַׁל הוּא לְעֵינֵינוּ זֶה:

12. ירמיהו, ב', ב':

הֲלֹךְ וְקִרְאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת כְּלוּלֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בְּמִדְבָר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה:

13. Hoshea, 2, 18:

And it shall be on that day, says the Lord, that thou shalt say, Ishi (my Husband;) and shalt no more say to me Ba'ali (my Master.)

14. Hoshea, 2, 21-22:

And I will betroth you forever: I will betroth you with righteousness and justice, and with goodness and mercy, And I will betroth you with faithfulness; Then you shall be devoted to Hashem.

15. Tosefta, Sanhedrin 12, 10:

Rabbi Akiva says: Anyone who sings Shir HaShirim in a tavern and turns it into a regular song has no share in the world to come.

16. Rav Kook, Orot HaTechia, 33:

Great is our physical demand. We need a healthy body. We dealt much in soulfulness; we forgot the holiness of the body. We neglected physical health and strength; we forgot that we have holy flesh, no less than holy spirit. We turned from active living, the clarification of the senses and the connection with physical, sensate reality, due to a "fallen fear", due to lack of faith in the sanctity of the land. "Faith", this refers to the order Zeraim (Seeds)- for one believes in the 'Life of the Worlds' (G-d) and plants. Our return (Teshuva) will succeed only if it will be - with all its splendid spirituality, solid bodies, a fiery spirit radiating over powerful muscles. With the strength of holy flesh, the weakened soul will shine, reminiscent of the physical resurrection.

13. הושע ב, יח:

וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נֹאמְרָה 'תִּקְרָא אִישִׁי וְלֹא־תִקְרָאֵלֵי עוֹד בְּעָלִי:

14. הושע ב, כא-כב:

וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי בְצִדִק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי בְאַמּוֹנָה וְיִדְעַתְּ אֶת־ה':

15. תוספתא סנהדרין יב, י:

ר' עקיבא אומר המנענע קולו בשיר השירים בבית המשתאות ועושה אותו כמין זמר אין לו חלק לעולם הבא.

16. הרב קוק, אורות התחיה, לג:

גדולה היא תביעתנו הגופנית, גוף בריא אנו צריכים, התעסקנו הרבה בנפשיות, שכחנו את קדושת הגוף, זנחנו את הבריאות והגבורה הגופנית, שכחנו שיש לנו בשר קודש, לא פחות ממה שיש לנו רוח הקודש. עזבנו את החיים המעשיים, ואת התבררות החושים ואת הקישור עם המציאות הגופנית המוחשית, מפני יראה נפולה, מפני חוסר אמונה בקדושת הארץ... כל תשובתנו תעלה בידינו רק אם תהיה, עם כל הוד רוחניותה, גם תשובה גשמית יוצרת דם בריא, בשר בריא, גופים חטובים ואיתנים, רוח לוחט זורח על גבי שרירים חזקים, ובגבורת הבשר המקודש תאיר הנשמה שנתחלשה, זכר לתחית המתים הגופנית.